

[Damsgaard.]

betrakter de foreliggende 3 års budgetter som en vis og en tiltrængt imødekommeelse heraf. De må yderligere udbygges, og de må først og fremmest bruges, så vi får en sund ramme om det enkelte års bevillinger. Men de må især, som venstre gentagne gange har fremført, suppleres med en fysisk budgetlægning, forstået på den måde, at vi i langt højere grad end hidtil bliver nødt til at se på, om der er arbejdskraft og praktiske muligheder for at gennemføre de projekter, der sættes i gang, for ellers har det jo ingen værdi at bevilge pengene, så bliver det tværtimod kun til ekstra brændsel til inflationen.

Der er f. eks. ikke meget ved en bevilling til et institutionsbyggeri, hvis der ikke er murere og andre håndværkere til at opføre det, men der er heller ikke meget ved en bevilling til en institutionsbyggeri, hvis der ikke er det fornødne uddannede personale til at tage institutionen i brug, når den står færdig. Det vidner ikke om nogen god planlægning, når grupper af medarbejdere inden for børneinstitutionerne forleden alvorligt måtte advare mod at bygge flere børneinstitutioner trods det store behov herfor, så længe man ikke havde tænkt nok på uddannelsen af personale til at udfylde pladserne i disse børneinstitutioner.

Når finansudvalget retter dette som en henstilling til regeringen, ligger der heri også en erkendelse af, at det er meget lidt, folketinget og finansudvalget kan gøre ved at plukke ud af de fremlagte budgetter. De afgørende trin i planlægningen og rækkefølgen for de offentlige opgaver må ligge allerede i forberedelsen, det er et arbejde, som hverken folketinget eller finansudvalget kan fratage regeringen eller fritage den for.

Derfor vil det normalt kun være lidt, oppositionen kan nå ved ændringsforslag til finanslovforslaget. Venstre har da også i år afstået fra at stille ændringsforslag og i stedet sigtet på at opnå enighed om udvalgets henstilling til regeringen og i særlig grad til finansministeren og økonomiministeren. Heri ligger naturligvis ikke, at der ikke over for forskellige enkeltforslag og dispositioner kunne fremføres kritik eller andre synspunkter. Vi kunne vel også have stillet ændringsforslag om det, hvis vi

havde villet. Jeg kunne nævne landbohøjskolen på Frederiksberg, det er et af de fæle eksempler på dårlig planlægning. Jeg nævner det her som et eksempel, og ellers ikke et ondt ord om min gamle skole, landbohøjskolen.

Når vi gennemgår finanslovens enkelte poster, må det selvsagt erkendes, at de i det store og hele er velbegrundede, sådan må det selvfølgelig være, og problemet er da også et helt andet, nemlig om netop disse udvalgte poster nu også er de mest påtrængende og mest nødvendige i den lange række af velbegrundede ønsker, og om de er rimeligt afstemt over for de begrænsede muligheder, produktionen og arbejdskraften angiver. Derfor er en nøgtern og en realistisk planlægning af det offentliges virke så nødvendig, og den er, når det kommer til stykket, også vejen, tror jeg, til at bremse en overhåndtagende vækst i det offentlige andel af nationalindkomsten.

Det fremgår af det, jeg her har sagt, og af det, der står i finansudvalgets tillægsbetænkning, at venstre vil stemme for de stillede 390 ændringsforslag; derimod vil venstre ikke stemme for alle de famøse 10 ændringsforslag stillet af finansministeren uden for tillægsbetænkningen; de fleste af disse ændringsforslag er en konsekvens af de nu vedtagne skattelove. Jeg vil anbefale, at vi undlader at stemme ved afstemningen over de omtalte ændringsforslag nr. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8 og 9 uden for tillægsbetænkningen; altså med hensyn til otte af de ti forslag undlader vi at stemme, fordi vi ikke vil tage ansvaret for de love, de vedrører, men lovene er jo en gang vedtaget, og at vi stemmer for nr. 4 og nr. 10. De to ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen, der er stillet af hr. Niels Westerby m. fl., synes vi ikke rigtig falder ind i billedet på nuværende tidspunkt, og det er vel nok rigtigt; som hr. Lyshølt-Hansen sagde, at det er sådan en slags demonstrationsforslag; der kan være noget rigtigt i dem, men det er bare malplaceret at komme med dem netop på dette tidspunkt, og derfor vil vi undlade at stemme. Og når det er gjort, vil jeg på venstres vegne trods alt anbefale at stemme for finanslovforslaget for 1967-68 ved den endelige afstemning.

Thestrup: Det konservative folkparti vil stemme for de af ministeren stillede æn-